

Către tine,

DenisePhoenix

au trecut mulți ani,
am trăit mulți ani aici
înghesuită-n toracele firav,
era incomod
mă deranjai
cu bucuriile cu tristețile cu întrebările tale
și nu-mi dădeai
pace.

*dumnezeu dă & dumnezeu ia
dumnezeu dă & dumnezeu ia*

am crescut împreună
te-am privit din capul pieptului
ți-am ghidat simțirile
încăpățânată
am luptat împotriva rațiunii
râzând deseori triumfătoare
și nu-ți dădeam
pace.

*dumnezeu dă & dumnezeu ia
dumnezeu dă & dumnezeu ia*

fire albe, din ce în ce mai multe
piele zbârcită, cică-au trecut anii
rațiunea zace înfrântă de mult, acum rămân tot
eu
veșnică biruitoare
războaie purtate în 1, cel mult în 2
ani de victorii la activ și parcă nu-i de-ajuns
căci ele tot nu-ți dau
pace
muze, gata să te amuze cu jocurile lor
mimând din buze
schițând zâmbete și vorbe, idei și poezii
și-alte refrene uitate de
vreme.

semnat
eu, Inima.

“...In my heart there was a kind of fighting

That would not let me sleep.”

— William Shakespeare, Hamlet